

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.

За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.

За све остале земље годишње 10 франака у злату, на по годину 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: М. Павловић

Претплата се шаље непосредно Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије г. Вељку Рамадановићу, к. и. агенту у Котор.

Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.

Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова сразмјерно више. Најмањи оглас наплаћује се 1 перспр. — Осим напријед-именоване цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Његово Величанство Краљ Господар издао је данас наредбу да се изврши мобилизација црногорске војске.

Овај важни корак, изазван непрестаним пограничним нередима и јаким појачањима царске отоманске војске дуж наше границе, средство је за заштиту земље и њених државних и националних интереса у садашњим озбиљним приликама.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Дајемо на знање и објављујемо:

Да смо се на приједлог Нашег Министарског Савјета, а на основу члана 75. Устава, ријешили наредити и наређујемо:

ЗАКОН

О

РЕКВИЗИЦИЈИ

Чл. 1.

Извршена власт и њени опуномоћени органи имају право кад се земља налази у ратном или ванредном стању, да за све ратне потребе, које се не могу редовним путем набавити и подмирити, узимају путем реквизиције из народа, што овај има и што војсци може послужити, као и то да траже од грађана законите услуге, накнађујући у своје вријеме све оно, што се према законима накнадити мора.

Чл. 2.

Реквизиција се врши на начин предвиђен III дијелом устројства војне интendanце од 24. марта 1902. године и измјенама и допунама од 2. маја 1906. године.

Чл. 3.

Све што путем реквизиције буде одузето од народа, држава ће накнађивати или исплатом у готовом или благајничким упутницама (боновима), којима ће сопственици моћи доцније пуноважно доказати своја потраживања према држави, а ова је обавезна исплаћивати их новцем.

Вријеме отплате бонова, као и начин њиховог повлачења из течаја прописује Министар Унутрашњих Дјела правилником.

Чл. 4.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ Господар потпише, а обавезну силу добија од дана његове објаве у службеном листу.

Препоручујемо свима Нашима Министрима да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима заповиједамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

Цетиње, 18. септембра 1912. г.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат

Чувар државног печата

Министар Правде

Душан Вукотић с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Војни и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Генерал-ађутант, бригадир,
Митар Мартиновић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Заступник Министра Просвјете и
Црквених послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

Министар Правде,
Д. Вукотић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Д-р С. Дрљевић с. р.

— Према акту г. Министра Војног, од 4. септембра т. г. бр. 34., а на основу чл. 29. Закона о устројству Војних Судова у Краљевини Црној Гори, овим се објављује:

да моментом прогласа мобилизационог стања у Краљевини Црној Гори ступа на снагу ријешење Министарства Правде од 5. септембра т. г. бр. 21. „повјерљиво“, у погледу састава и суђења Кр. Обласних Судова;

да се сви злочини, преступи и иступи суде онако, како то војно-кривични закон прописује;

да досадашњи редовни грађански судови, као такви, престају фунгирати, узимајући, — у нарочитом саставу одређеном ријешењем Министра Правде, од 5. септембра број 21. — на себе функцију суђења војних судова

Према горњем сва лица, која би се огријешила о прописе војно кривичног закона, биће предана, било од стране надлежних, управних, било војних власти, суђења ради, поменути судовима.

Поступак судски неће бити редовни већ брзи, без уобичајених формалности при редовном суђењу. Пресуде, њак, ових судова извршне су:

Број 6601. Из канцеларије Министарства Правде 18. септембра 1912. год., Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Посланство Краљевине Србије на Цетињу извјештава све војне обвезнике, да је Његово Величанство Краљ Србије наредио општу мобилизацију војске и позива их да се одмах крену у своје команде.

Из Посланства Краљевине Србије на Цетињу, 18 септембра 1912. г. Бр. 877.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Нова књига. Изаšla је из штампе друга књига збирке есеја о нашим новим књижевницима од Јована Скерлића, „Писци и књиге“, у другом издању књижевара Гене Кона. У овој је књизи ријеч о Миловану Ђ. Глишићу, Лази К. Лазаревићу, Јанку М. Веселиновићу и Светолику П. Ранковићу. Она има 165 страна и стаје два динара (перпера).

Народна опера. У Паризу се образовала једна група имућних људи и пријатеља умјетности ради оснивања једне народне опере, за коју ће град Париз дати помоћ од седам и по милиона у виду годишње субвенције од 150.000 динара за педесет година. Гледалиште ће бити велико и имаће 4000 сједишта, чија ће цијена бити од 50 пара до три перпера. И у другим земљама европским, нарочито у Њемачкој, престано ничу јевтина и скупочјена позоришта, стварана приватном иницијативом, и за њих се дижу нове, величанствене грађевине.

Матерлинково позориште. Чувени pjesник Морис Метерлинк јавља се у новом својству — директора путничке позоришне дружине. Он оснива своје рођено позориште у облику путничке трупе. То је позориште одређено само за представљање Метерлинкових комада и свој ће рад отпочети за вријеме карневала фебруара мјесеца у Ници.

Споменик Виктор Игу. У прошлу недељу је на бојном пољу Ватерлоа извршено свечано полагање камена темеља за споменик славном Виктору Игу, који је у својим чувеним „Јадницима“, дао дирљиву и језовиту слику борбе на Ватерлоу. Како из Брисела јављају, овој су свечаности присуствовати изасланици француске владе, Белгије и Енглеске, затим многобројни књижевници споменутих земаља, као и силна маса свијета.

Дјела Л. К. Лазаревића. Књижевско-издавачки завод „Напредак“ у Земуну објављује да наставља издање српских класичних писаца, које је прошле године започео издањем целокупних дјела Ђуре Јакшића. У овај мах издаје целокупна дјела најбољег српског приповиједача **Лазе К. Лазаревића**, и саопштава то, читалачкој публици увјерен да ће се и на ово издање претплатити, како би у јединственој колекцији Српских Класика, која је од свеколике интелигентне српске публике веома лијепо прихваћена, имала потпуна дјела овога великог нашег писца. Сви радови Лазаревићевих изићи ће у једној књизи, у којој ће бити ови одјељци: 1. Предговор, 2. Приповијетке, 3. Одломци, и 4. Додатак, у који ће ући: а) „Особењак“, Лазин пријевод с руског, као оглед школе, утјецаја, књижевног схватања итд., б) Писма, и в) Напомене и прилози. Предговор о Лази Лазаревићу даје један од наших најбољих есејиста, а редакција издања је Г. Јер. Живановић, професора. Дјела Лазе К. Лазаревића излазе у овај мах први пут потпуна, јер ће у њима бити подоста прилога, који нијесу унесени у досадашњој збирке, а којих нема ни у издању — које је, у осталом, са свим распродано, — Српске Књижевне Задруге. Сем тога, тексту ће бити

додан портрет и факсимил рукописа. Цјелокупна дјела Лазаревића излазе у једној књизи, која ће имати до 30 штампаних табака на финој француској хартији, у оригиналном фином платненом повезу, по спољашњем облику у главном као и Јакшићева Дјела. Цијена је дјелима Лазе К. Лазаревића за претплатнике К. 3.60. По овој, претплатној, цијени моћиће књигу добити само они, који ту своту непосредно, или преко скупуљача, пошаљу „Напредку“ у Земун, најдаље до 30. септембра по ст. к., односно до 14. октобра по нов. Књига ће се разашлијати 1. (14.) октобра о. г. Послије тога рока, за све, који дотле нијесу новац послали, као и књижевској продаји у опште, стоје дјела Лазе К. Лазаревића 5 круна или динара. Скупљачи од 6 до и на 10 примјерака имају 10%, на више од 11 претплатника 20% рабага у новцу или у књигама. До 30. септембра (13. окт.) могу се, ако се заједно узму и унапријед плате, Лазаревићева и Јакшићева Дјела (Српски Класици I. и II.) добити за 16.70 круна, послије тога рока 18 круна. Скупљачи и у овом случају имају исту стопу рабага, као за сама Лазаревићева дјела. И претплатници и скупљачи ваља да шаљу новац на Napredak — Zemun. Поштански реценс или чековни купон вриједи као потврда. Повјереник је за Црну Гору г. Борислав Сл. Микић, уредник нашег листа, коме претплату треба унапријед уручити.

Становништво у Далмацији

Крајем године 1910. било је у Далмацији пописано 645.680 присутних становника, од тих 10.811 страних држављана. У задњем се деценију број становништва повећао за 51.882 или 8.7%. Просјечни пораст за цијелу Аустрију износи 9.3%. Далмација је у том деценију остала испод те нормале повећања. У предзадњем деценију повећање је износило 12.6%, а нормала је била за монархију 9.44%. Далмација је дакле тада надмашила нормалу за 3%. Далмација је онда била на четвртм мјесту у погледу множења становништва, а данас је на 11. И то успркос томе што вишак порода над помором износи у Далмацији 14.1%, те наткриљује нормалу вишка у монархији за 3%. Узрок је томе у силном исељавању, које у задњем деценију износи 31.814 особа. То исељавање износи преко 5% становника према години 1909. т. ј. свака се двадесета особа иселила!

Котар Сплет, највећи у Далмацији, показује највеће апсолутно множење народа, које износи 9311 особа или 10.31%; најмање апсолутно повећање има Дубровник, те ово износи 292 особе или 0.71%. У котару хварском је становништво пало за 955 особа или 3.41%, на Брачу за 1439 особа или 5.90%.

Далмација има 12.811 км² површине. На км² долази просјечно 50 особа.

У Далмацији има 322.763 мушких и 322.903 женских. На 1000 мушких управно 1000 женских. И томе је узрок исељавање мушкараца, јер је прије био број мушких већи од броја женских. Од 14 далматинских котара половина је имала више женских него мушких. Котар Корчула има највише женских (1220 на 1000).

По попису од 1910. било је у Далмацији 538.101 или 83.53% католика, 105 335 или 16.31% православних и 2.230 или 0.34% припадника осталих вјера, међу њима 533 Жидова. Највећи број Жидова је у спљетском котару, њих 160, који су скоро сви настањени у Сплету као трговци. Најјаче је заступана католичка вјера у котару спљетском и задарском. У котару которском има најмање римокатолика, 26.39%. Православна је најјача у котарима Бенковцу, Книну, Котору и Сињу; у бенковачком котару најјаче се и умножавала, а у которском најјаче умањила. Узрок је опет исељивање.

Најзанимљивији су свакако подаци о резултатима пописа у погледу на језик саобраћаја или на народност. То статистика поданика страних држава не броји.

Број двају главних језика у Далмацији пригодном задња три пописа приказује се овако: било је при попису свега од г. 1890. српско-хрватског 501.307, талијанског 16.000; г. 1900. српско-хрватског 565.276, талијанског 15.279; и г. 1910. српско-хрватског 610.669, талијанског 18.028.

Пораст код српског или хрватског језика износио је у раздобљу од 1891. до 1900. 63.969, а у раздобљу од 1900. до 1910. 45.393. Прво раздобље показује за талијански језик умањење за 721 особу, а други повећање за 2749. Талијански језик, потиснут је сасвим у позадину, те ће се и у будуће кретати од 2—3% свега житељства Далмације.

Талијански језик умножио се највише у Задру са 2.094 особе, а онда у Сплету 1.057. У другим котарима је број Талијана већином пао. У релативним бројевима приказује се промјена за читаву Далмацију: г. 1891—1900 + 12 76% — 9 51%, г. 1901—1910 + 8 03% + 17 90%.

Овом неразмјерном повећању талијанског језика у задњем деценију доприносилају два њихова главна контингента: Сплет и Задар, први са порастом од 67 54%, а други од 21 65%.

У постојима је размјер објау језика за пошљедњих трију пописа овај: г. 1880. хрватско-српског 93 3%, талијанског 5 8%, г. 1890. хрватско-српског 96 2%, талијанског 3 1%, г. 1900 хрватско-српског 96 2%, талијанског 2 8%.

На остале језике отпало је 1910 1%, а од тих су половина Нијемци.

При попису од 1910. сви котари, осим задарскога, показују хрватски или српски посјед у размјеру од 90 до 99 8%. У задарском котару има Хрвата и Срба 85%, а Талијана има у њему само 14%. Седам котара имају преко 99% хрватског и српског живља, а пет котара преко 67%.

Умањење српско-хрватског језика опазило се у два задња пописа у котару которском за 2 1%, у задарском 1% и у спљетском 0 9%.

НАРОДНА ПРИВРЕДА

Резолуција Земљорадничког Конгреса

На конгресу Српских Земљорадничких Задруга у Србији, који је био прошлог мјесеца у Зајечару, донесене су ове резолуције:

Резолуција донесена на XVII. конгресу Земљорадничких Задруга поводом предавања др. Велимира Н. Стојковића: „Како би требало организовати пољопривредну наставу и пољопривредну пропаганду у Србији“:

Сматрајући пољопривредну наставу и пољопривредну пропаганду као најмоћнију чињеницу унапређења пољске привреде, конгрес изражава жељу да се пољопривредна настава и пропаганда организује у Србији на овај начин:

1. Најприје подићи највишу пољопривредну школу, којој би био задатак да спреми подмладак и да у исто вријеме проучава нашу пољску привреду.

2. У сваком округу основати по једну нижу пољопривредну школу.

3. За ширење пољопривредне наставе у народу и за пољопривредну пропаганду установити у сваком срезу путног пољопривредног професора са највишом пољопривредном спремом на мјесто досадашњих среских економа.

Среске расаднике предати среским самоуправама на руковање с тим да и потребан персонал оне саме бирају и постављају.

4. Ради строжије и правичније контроле над радом поменутих пољопривредних установа и организација, завести обласне инспекторе са сједиштем у областима.

5. Основати у два различна краја Србије двије пољопривредне станице ради научног проучавања наше пољске привреде и различитих пољопривредних истраживања.

6. Пошто предавање пољске привреде у основним школама може знатно утицати и на пољопривредно образовање дјеце, то завести у свима сеоским школама пољску привреду као главни и обавезан предмет, а поред тога порадити

да се у сваку сеоску школу заснује и одржава школска градина ради практичне подучења.

7. У наставни програм учитељских школа и богословије унијети стално звање професора пољске привреде, која морају имати највишу пољопривредну спрему.

Поводом предавања Радослава Спасовића, секретара мин. нар. привреде, донијета је резолуција:

Да је у интересу правилнога и успјешнога развоја земљорадничких и у опште привредних односа у нашој земљи неопходно потребно да се што прије приступи организацији обезбјеђења од града.

Обезбјеђење у Србији треба извести постепено и да оно не буде принудно него својевољно.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Из Општине. Управа општине вароши Цетиња издале је данас ову објаву: Сагласно наређењу Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела од данас број 6848., овим се ставља на знање свијема поданицима Краљ. Србије, који се у подручју ове општине налазе, да је Њ. В. Краљ Србије наредио општу мобилизацију војске и да се сви њихови војни обвезници имају *одмах* кренути у Србију и пријавити се својим командама.

ТЕЛЕГРАМИ

Солун, 16. септембра. — Непознато лице бацило је бомбу у улици Сабри паше; један пролазник рањен, штета незнатна.

Софија, 17. септембра. — Услед узнемиравајућих вијести добијених потоњих дана односно концентрације турских трупа код Дренопоља и на граници Бугарске, влада бугарска је, ради свију случајности, била принуђена да прогласи данас општу мобилизацију.

Београд, 17. септембра. — Краљ је наредио данас општу мобилизацију српске војске. Скупштина је сазвана за 21. септембар.

Цариград, 17. септембра. — Валија скадарски Хасан Риза је опозван. „Алемдар“ доноси вијест да ће ђенерал Татар Осман паша управљати скадарским вилајетом докле Маршал Кјазим буде довршио своју мисију код Малисора. 2500 војника, које је тражио ђенерал Есад паша, наступају пут Скадра.

Петроград, 17. септембра. — Краљ румунски именован је за фелдмаршала руске војске.

Солун, 17. септембра. — Есадпаша је отпутовао за Скадар са 11 батаљона, брдском артиљеријом и митраљезима, али се на путу морао зауставити услед великих киш. — Малисори су изјавили властима, да концесије дане од стране владе сјеверној Арбанији не одговарају очекивањима Малисора; сва племена, рачунајући у то и Миридите и Малисоре из Пећи и Ђакова, сложила су се да траже од владе веће концесије.

Београд, 17. септембра. — Општа мобилизација српске војске наређена је данас послје подне званично. Узрок је томе дјелимична мобилизација турске војске, концентрисање турских трупа у вилајету косовском и на граници Србије, а такође и услед непријатељских намера Турске наспрам Србије, које се виде по томе што је турска влада с непријатељском намјером и без икаквога разлога зауставила ратни српски материјал, чији је превоз турска влада већ била дозволила.

Софија, 18. септембра. — Јуче послје подне у 5 сати проглашена је званично мобилизација. Проглашење је произвело неописано одушевљење. Многобројна маса свијета манифестовала је улицама и одушевлено поздрављала Италију пред њеним посланством.

Петроград, 18. септембра. — „Вјесник“ доноси указ царски потписан 8. септембра, којим се мобилишу 22 војна округа у губернијама: варшавској, Волинској, Гродно, Ка-

лич, Ломчу, Москви, Питгроков, Плоцк, и Радом.

Цариград, 18. септембра. — Посланик Ненадовић је поново чинио корак код Порте односно пропуштања ратног материјала и изјавио је у исто доба да Србија неће више чинити у томе погледу никакве корак.

Атина, 18. септембра. — Услед опште мобилизације и узнемиравајућег стања у Турској, Грчка је у договору с осталим балканским државама мобилизовала сухоземну војску.

Званични огласи

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Управа Болнице Данило I., држаће јавну лицитацију за набавку млијека кроз год. 1913, у неђељу 23. ов. мјесеца од 3—5 по подне у канцеларији болничкој. Лицитанти дужни су положити кауцију од 1000 (хиљаду) перпера у готову или двије хиљаде (2000) перпера у непокретном имању, које мора бити ослобођено од ма каквог дуга и као такво судом потврђено. Ближа обавјештења могу се добити сваког радног дана за вријеме канцеларијских часова од поменуте Управе.

Из Управе Болнице Данило I., 5. септембра 1912., Цетиње. 2,2

ОГЛАС

Сви ниже изложени Закони, Стеногр. Биљешке Црногорске Народне Скупштине за Краљевину Црну Гору и Албуми, Јубиларна издања са назначеним цијенама могу се добити на Цетињу у књижарама: Мартиновића и Иванишевића и А. Рајнвајна; у Подгорици у књижарама: Коста К. Станића, Рундо и Загора и П. Вукотића; у Никшићу у књижарама: Симата Гарчевића и Ш. Лаковића; у Колашину: у књижари: Кујачића и Тошковића.

1. Устав за Кр. Црну Гору	Перп. 1—
2. Закон наредбе, упуства и др. за осн. школе	2—
3. Закон о нар. школама	—50
4. Закон о судском поступку у грађанским парницама	1—
5. Закон о штампи	—50
6. Кривични Закон	2—
7. Закон о изборима народних посланика	—30
8. Закон о уређењу Држ. Савјета	—30
9. Закон о пословном реду у Држ. Савјету	—30
10. Закон о Министарској одговорности	—30
11. Закон о Експропријацији	—30
12. Закон о уређењу привредног Савјета	—02
13. Закон о привременом пословном реду у Народној Скупштини	—40
14. Закон о јавнијем зборовима и удружењима	—20
15. Закон о држ. буџету	—30
16. Закон о парохијском свештенству	—50
17. Закон о јавним правозаступницима	—50
18. Трговачки Законик	—80
19. Закон о порезу на алкохолна пића и таксирању судских пресуда	—20
20. Закон о поступку судском у кривичним дјелима	1:50
21. Закон о подјели, насељењу и уживању Бривске Горе	—30
22. Закон о измјенама и допунама у закону о изборима народних посланика	—30
23. Закон о административној подјели Црне Горе	—30
24. Закон о Устројству судова у Кр. Црној Гори	—30
25. Закон о измјенама у Кривичном Законнику	—20
26. Закон о измјенама и допунама у закону о порезу на приносод капитала и рада од 15. нов. 1905. год.	—30
27. Закон о Лову	—30
28. Закон о држав. новцу	—30
29. Закон о повластицама	—50
30. Закон о рудама	—80
31. Закон о измјенама и допунама о јавним правозаступницима	—40
32. Закон држ. Зајму за 1912. г.	—30
33. Закон о таксама	—50
34. Закон о порезу на принос од капитала и рада из 1911. г.	—50
35. Правилник Државне Хипотекарне Банке Краљевине Црне Горе	—30
Цетиње, 1911.	

Управа Држ. Штампарије.

Службени огласи

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Спаха П. Ивановића из Дољана, извршиће се 5. јануара 1913 г.

Виђи оглас у 30. броју «Гласа Црногорца» ове тек. год.

Број 450. 220—1912.

У Дољанима, 13. септембра 1912 г.

Капетански Суд,

Р. 42, бр. 856, 1,1 капетан Кр. Л. Ивановић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Николе С. Ивановића из Дољана, извршиће се 4. јануара 1913 год.

Виђи оглас у 30. броју «Гласа Црногорца» ове тек. године.

Број 204. 120—1912.

Дољани, 13. септембра 1912 год.

Капетански Суд,

Р. 40, бр. 857, 1,1 капетан Кр. Л. Ивановић.

Приватни огласи

ШКОЛСКИМ ОДБОРИМА И УПРАВАМА

— НА ЗНАЊЕ —

Књижара Мартиновића и Иванишевића НА ЦЕТИЊУ

потпуно је снадбјевена:

свима *учбеницима* одобреним од Краљ. Министарства Просвјете за основне и средње школе (државног и страних издања);

Свим *училима* и др. школским и канцеларијским потребама у највећем избору;

Свим научним *књигама* за књижнице и учитеље.

Набавља *печат* и *штамблице* за сва надлештва и школе — најфинија израда и повољне цијене.

Прима на *повез* књиге, протоколе и т. д.

Свој каталог и потребна објашњења шаље свакоме — на захтјев — бесплатно.

Поруџбине из унутрашњости извршује одмах и са највећом тачношћу.

Р. 90, бр. 807 4—4

ОГЛАС

Пошто се удјели IV. кола до краја ове године потпуно уплаћују, то према чл. 60., ставу другом штедионичких правила, може сваки удионичар добити новац натраг по свршетку 1913 г., односно послје одржате скупштине за дотичну годину, ако откаже своје удјеле најдаље до 1. октобра ове године.

Новац за цијелу 1913 г. лежаће му као на улог. Цетиње.

Р. 60, бр. 818, 3,3 Управа Народне Штедионице.

ОГЛАС. Из слободне руке продајем 118 мотика винограда у Дољанима, 100 у једном комаду, а 18 у другом; 2 (двје) куће у старој вароши и 4 (четири) рала орачнице у „Заносијерку“.

Од горњег имања продајем и на поједине комаде уз готову или на причек.

Ко жели све или поједине комаде купити, нека се обрати потписатом.

Подгорица.

Р. 59, бр. 817, 3,3

Саво Н. Рогошић

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад незаборављеног супруга, односно оца и брата

† кап. Тома А. Радичевића

који се пресели у вјечност 1. ов. мј. у 54 години свога живота, сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити доживотну благодарност грађанству вароши Подгорице, које нас у великом броју посјети и покојника до вјечне куће отпрати.

Искрено благодаримо: Љешкопољцима, Зећанима и Момићанима на челу са потком Ђоком Маркушом, попом Шпиrom Радичевићем, поручиком Михајлом Мугошом, Савом Дракићем и осталим, који у великом броју лично дођоше и милог покојника брацки ожалише.

Особита хвала г. Шпиру Радовићу секретару Обласног Суда у Подгорици, који се на гробу са покојником дирљивим говором опрости.

Топло благодаримо г. д-ру Митру Радуловићу, који је покојника у његовој болести брижљиво лечио.

Неизмијерна благодарност протопрезвитеру г. г. Душану Петровићу и попу Јоку Лековићу на извршеном опјелу над покојником.

Благодаримо Пјевачком Друштву „Бранко“, које је својим присуством увеличало спровод свом добротвору.

Доживотна захвалност свима и свакоме, који нам у овој преголемој жалости било лично, телеграфично или писмено саучешће изјавише.

Подгорица, 5. септембра 1912.

Ожалостњени: супруга **Наста**; синови: **Раде**, **Велько**, **Василије**, **Владимир** и **Бранко**; шћери: **Милица**, **Даница** и **Љубица**; снаха **Даница** и брат **Јован** са осталом родбином.

Р. 189, бр. 821, 1,1